

Savaş Ve Çocuklar

– Sait ÖZBAL · 20 Mart 2018

SAVAŞ VE ÇOCUKLAR

Çocuklar var gözlerimin önünde
Savaşın tam ortasında
Ne olduğunu anlamadan
Bakışlarında bin çığlık
Sözler gönülde deprem
Kurşun oyuncak harabeler içinde
Yangın yeri çileli coğrafyam
Kimler tam kalır ki bu zulümde
Yürekte kaç bombanın yarası
Düşünceler yorgun, duygular kırgın
Her şey ölüm kalım arası
Kıstılar hayallerinin sesini
Acı gerçekler sildi hepsini

Aynı dünyanın gariban çocukları
Yalnız, suskun ve yaralı
Kanatsız bir kuş gibi çırpınıyor
Büyüyor her an korkuları
Bir bekleyiş çağlar misali uzun
Kararır bulutlar acı manzaradan
Gökler ağlasa silinmez kanlar
Dönmez giden masum canlar
Ölmek mi kolay
Ölümü beklemek mi?
Rüyalar kâbus dolu
Belirsiz gelecek korkusundan
Kısıyor çocuklar nefesini
Savaş kaçırdı yaşam hevesini

20.03.2018